

После најаве из Србије о широком разговору о Косову и Метохији, албански лобисти у Америци предвођени „Фондацијом Клинтон“ ужурбано раде на резолуцији коју би предложили у УН како би Косово добило статус државе-посматрача по узору на Палестину, сазнаје Спутњик.

Америка намерава да овако заобиђе Савет безбедности УН, чије чланице имају право вета, а уколико би Приштина уз помоћ САД успела да оствари своје циљеве пре завршетка преговора у Бриселу, преговори Београда и Приштине би изашли из статусно неутралног формата.

У исто време, „Клинтоновој Америци“ се жури да што пре реализује ову идеју и због Турске, односно све веће подршке Истанбула пројекту „Велике Албаније“, јер званична Америка није за промене граница на Балкану.

Хашим Тачи, такозвани председник Косова, недавно је најавио да би у преговоре у Бриселу требало да се званично убади и Америка. Такође, обелодањено је и писмо америчког конгресмена и албанског лобисте Елиота Енгела шефици европске дипломатије Федерики Могерини, да Србија „није спремна за ЕУ“. Све то има за циљ да се успори Србија у решавању косовског питања (унутрашњим дијалогом), како би добили време и реализовали своје намере везане за УН.

Но, где има дима, има и ватре, па се тако стиче утисак да је сада више Америци стало да се убади у преговоре у Бриселу, него самом Косову. Питање је зашто.

Стефан Сурлић, доцент на Факултету политичких наука, за Спутњик подсећа да је Америка до сада уложила много новца и дипломатског напора да би осигурала независност Косова. С обзиром да преговори Приштине и Београда, додаје он, улазе у

завршну фазу, Вашингтон има разлог да постане и формално део преговора и коначног договора.

„Иначе, целокупна иницијатива која долази из Вашингтона, Брисела и Берлина личи на жељу да се предупреди стварање неке велике Албаније, јер без обзира на досадашња тумачења, Америци, али ни другим великим силама не одговара стварање било какве велике државе на Балкану. По њиховом тумачењу, јачање независности Косова и присутност Приштине на међународном плану осигуравају да се такав сценарио не деси и мислим да је ту интерес САД да буду укључене у дијалог Београда и Приштине.

Сурлић каже да је управо иницијатива Београда за унутрашњим дијалогом и покренута да би Београд одредио своје „црвене линије“ које ће поставити Косову и у том смислу се озбиљно разматра спречавање да столица у УН не буде додељена Приштини.

„Без обзира што Србија није дипломатски јака, она има јаке адуте у својим рукама, а пре свега чињеницу да пет земаља ЕУ још нису признале Косово и да без њихове сагласности сигурно неће постати пуноправни члан УН. Те две кључне димензије отварају простор и могућност да Србија одреди шта то може да допусти Приштини, а шта је оно што ће оставити за себе у контексту завршетка дијалога између Београда и Приштине“, сматра он.

На питање, да ли би се и у којој мери преговори Београда и Приштине изменили уколико би пак Приштина успела уз помоћ Америке да се „дочепа“ УН у било ком облику, Сурлић каже:

„Пре свега, тој иницијативи би требало да претходи једна озбиљна дипломатска борба која би осигурала гласове две трећине чланица УН, а то би свакако имало и снажну политичку и дипломатску поруку за дијалог између Београда и Приштине и уједно би представљало један веома јак притисак на Србију. Сама чињеница да више од две трећине држава света призна Косово као засебну државу, значила би пораз за Србију и додатни притисак за уступке Приштини“, верује он.

Иначе, о резолуцији којом би било предложено да Косово добије статус државе-посматрача, изјашњавала би се Генерална скупштина УН, односно, за ову

резолуцију и против ње гласале би све 193 чланице УН. На овај начин прети опасност да Косово и званично добије међународну крштеницу да постоји као држава.

(Спутњик)